

[Poul Møller.]

linger bliver skattefri, hvadenten de foregår gennem forsikringselskaber eller banker og sparekasser; men de kan altså ikke få værdisikringen, når de bliver gamle. Dette mener jeg er en svaghed, når man tager i betragtning hele den status, tjenestemændene får ved de lovforslag, som er under udarbejdelse her i tinget.

Jeg vil gerne under udvalgsbehandlingen, der skal følge mellem anden og tredje behandling, overfor den højtærede finansminister rejse spørgsmålet om der er en mulighed for at finde lidt mere populære betegnelser, idet „indekskontrakter“ og statens „indekstillæg“ er overordentlig lidet sigende udtryk for den almindelige befolkning. Folk vil ikke kunne vide, at en indekstrakt og et indekstillæg har noget som helst med værdisikring at gøre, hvad det jo heller ikke har i sig selv, men kun har, fordi det er prisindekset, der ligger til grund. Derfor vil jeg rejse tanken, om man kunne overveje at finde et populært udtryk som f. eks. „værdisikringstillæg“ i stedet for indekstillæg og „værdisikringskontrakt“ i stedet for indekstrakt, således at det ikke sprogligt blev så rædselsfuldt. Jeg tror, vi alle er interesseret i, at denne ordning nu virkelig kommer til at give en stor opsparring i landet, i hvert fald en større opsparring, end den vi har; derfor skal vi heller ikke ved selve terminologien jage flest muligt væk fra ordningen.

Det er rigtigt, at banker og sparekasser, som det er nævnt, fremkom med et forslag som også havde mit partis interesse; men da vi stod og skulle vælge mellem den nu foreslåede forbedring af værdisikringen og en fortsat bearbejdelse og behandling af bankernes og sparekassernes forslag, foretrak vi at tage den fugl, vi havde i hånden, fremfor at se efter de 10, der kunne sidde oppe på taget. Vi gjorde det også, fordi der i selve værdisikringen ligger noget nyt. Derimod kan der med hensyn til yderligere skattemæssige begunstigelser være værdifulde tanker, som vi til sin tid gerne vil arbejde videre med, men som i forbindelse med folkepensioneringen i virkeligheden ikke giver noget virkeligt. Yderligere vil jeg sige, at når to pengeinstitutter kommer med et principalt og et subsidiært forslag, så var jeg også bange for, at man under for-

handlingerne her i tinget ville ende i det subsidiære forslag, og det subsidiære forslag betragter jeg afgjort som ringere for opsparringen end de to pengeorganisationers principale forslag. Det var altså vigtigst for os at få værdisikringen, og det var vigtigst for os at få den på et tidspunkt, da folkepensioneringen endnu ikke er vedtaget. Et tilsagn om at fortsætte med behandlingen af spørgsmålet om opsparringsmæssig præmiering, efter at der er stemt for eller imod folkepensioneringen, er jeg bange for ville medføre en lang, lang række forhandlinger i vinterens løb, som kunne resultere i, at vi indså, at det var så upraktisk og så vanskeligt og ville få sådanne konsekvenser for andre opsparingsformer, for forsikringselskaber o. s. v., at der tilsidst ikke kom noget ud af det hele.

Jeg tror, at den opsparringsmæssige gevinst, der skal vindes ved folkepensioneringens gennemførelse, skal vindes, inden folketinget har stemt om folkepensionen. Hvis man ventede til efter dennes vedtagelse, er jeg tvivlende overfor, hvor meget man kan vinde i opsparringssagen. Da der derfor skulle træffes beslutning, foretrak vi dette, som vi var gået i byen efter, og som vi havde talt meget om; og vi er trods de indvendinger, jeg har rejst m. h. t. enkeltheder, glade for det resultat, der er nået på dette område.

Svend Jørgensen: Dette lovforslag, som for kort tid siden var til første behandling i det høje ting, skal jo ses som et led i et eventuelt forlig vedrørende folkepensionen. Under denne forudsætning er mit parti gået ind for det.

Ved første behandling erklærede den konservative ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, at hans parti ikke var tilfreds med forslaget, men at de konservative forhandlere alligevel ville blive ved forhandlingsbordet for at søge at trænge til bunds i alle de forhandlingsmuligheder, der måtte være. Udfra denne betragtning, som også dækker venstres synspunkt, vil der nu blive stillet forslag om ændring i folkeforsikringsloven vedrørende udbetaling af indekstillægget. Jeg tør nok sige, at mere tydeligt er lovforslaget ikke blevet derved. Det ærede medlem hr. Lorentzen udtalte ved første behandling, at heldigvis for os